

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 1– 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραϊμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αρχη νηστείας
Δεκαπενταύγουστου

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Μαθ. 9: 1- 8

7.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία
5.00μμ Ό Παρακλητικός Κανόνας εις την Παναγία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

Ό Παρακλητικός Κανόνας εις την Παναγία για τον Δεκαπενταύγουστο
θά τελείται καθημερινά στις 5.00μμ.

ΠΕΜΠΤΗ
5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

5.00μμ Έσπερινος

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ
8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Έυαγγελικά Άναγνώσματα—
Έπιστολή — Ρωμ. 15: 1-7
Έυαγγέλιο— Μαθ. 9: 27-35

Όταν η Παναγία “επισκέφθηκε” τον Άγιο Ιάκωβο Τσαλίκη και τον γιάτρεψε!

Παναγία: Το μεγάλο δώρο της πίστεως και η ταπείνωση του μικρού Ιάκωβου, καθώς και οι προσευχές της Οσίας μητέρας του ήταν αιτία... ώστε ο Γέροντας να έχει μια ζωντανή, μία θαυμαστή σχέση με τους Αγίους μας και ιδιαιτέρως με την Παναγία μας.

Εκεί προσέτρεχε για οποιοδήποτε θέμα και πάντα έπαιρνε το ζητούμενο, αφού γνώριζε καλά ότι «ουδείς προστρέχων επί Σοί κατσηχυμένος από σου εκπορεύεται Αγνή Παρθένε Θεοτόκε».

Σε ηλικία δεκαπέντε ετών, έπαθε τέτοια σοβαρή δερματοπάθεια στα πέλματα των ποδιών του, που ανοίξαν μεγάλες πληγές, βαθιές σχισμές και τρέχανε υγρά. Πονούσε πολύ και δυσκολευόταν να περπατήσει.

Εκείνες τις ημέρες φέρανε για ευλογία στην περιοχή την εικόνα της Παναγίας της Ξενιάς από τον Αλμυρό Βόλου και θα την πήγαιναν στο διπλανό χωριό, Δάφνη.

Θέλησε και ο Ιάκωβος να πάει, με άλλους συγχωριανούς του. Η μητέρα του λόγω της κατάστασής του με δισταγμό του το επέτρεψε, μετά και την παρέμβαση του παπα-Θεοδόση: «Άφησε, Θεοδώρα, το παιδί να πάει, αφού το θέλει τόσο!».

Η πορεία των δύο ωρών με τα πόδια ήταν μαρτυρική. Διηγείτο ο Όσιος:

«Παναγία μου, σε παρακαλώ κάνε με καλά, για να μπορώ να περπατάω, όπως και τα άλλα παιδιά, Της έλεγα κλαίγοντας στο δρόμο. Κι όλο χάιδευα την αγία Εικόνα Της κι έτριβα τις πληγιασμένες μου πατούσες.

Έτσι φτάσαμε στο χωριό, όπου πρόχειρα τοποθέτησαν την εικόνα της Παναγίας πάνω σε μία καρέκλα στην εκκλησία και ο κόσμος προσκυνούσε με πολλή ευλάβεια. Οι χωριανοί μου, αφού προσκύνησαν, ξεκίνησαν για την επιστροφή, γιατί η νύχτα πλησίαζε. Εγώ παρέμεινα για λίγο στην μέσα στην εκκλησία μπροστά στην εικόνα της Παναγίας και αφού είδα ότι δεν ήταν κανένας άλλος γύρω μου, Της είπα ικετευτικά:

— Παναγία μου, τώρα που είμαστε μόνοι μας, κάνε με καλά, κάνε καλά τα πόδια μου και εγώ δε θα φανώ αχάριστος, αλλά θα δουλέψω, όταν μεγαλώσω και μόλις μπορέσω θ' ανταποδώσω στη χάρη Σου.

Συγχρόνως έκλαιγα και χάιδευα την αγία Εικόνα και μετά τα πρησμένα μου πόδια. Αφού Την παρακάλεσα πολλές φορές, μόλις βγήκα από την εκκλησία, διαπίστωσα ότι τα πόδια μου δε με πονούσαν πια. Βάδιζα ελεύθερα».

Μέχρι την κοίμησή του ο Γέροντας είχε άσπρες ουλές σαν γραμμές στα πέλματά του, σημάδια του θαύματος της Παναγίας μας. Μετά από πολλά χρόνια, όταν ο Γέροντας εγκαταβίωνε πλέον ως Ιερομόναχος στην Ι.Μ. του Οσίου Δαυίδ, θυμόταν με ευγνωμοσύνη τη θεραπεία του αυτή από την Παναγία και έλεγε:

«Κάποια φορά, ενώ πολύ υπέφερα από ζάλες και ιλιγγούς με ειδοποίησαν ότι η εικόνα της Παναγίας Ξενιάς του Αλμυρού ήρθε στη Λίμνη της Ευβοίας.
...../

Παρ' όλο που είμαι άρρωστος, έχω υποχρέωση στην Παναγία, σκέφτηκα, γιατί μου είχε θεραπεύσει τα πόδια μου, όταν ήμουν παιδί, και θα κατέβω να προσκυνήσω από ευγνωμοσύνη. Κατέβηκα στη Λίμνη και αφού προσκύνησα, έγινε η λιτανεία με τη θαυματουργή Εικόνα.

Τότε με προέτρεψαν οι άλλοι Ιερείς να συμμετάσχω και μάλιστα να προπορευθώ ως Ιερομόναχος. Εγώ δεν θέλω τιμές για το πρόσωπό μου, αλλά τι να κάνω, έκανα υπακοή και άρχισε η λιτανεία. Σε μία στάση που κάναμε, για να γίνει δέηση, ήλθε η σειρά μου να πω το «επάκουσον ημών ο Θεός, η ελπίς πάντων των περάτων της γης κ.λ.π.».

Τότε βλέπω στην εικόνα ζωντανή την Παναγία μας, η οποία γύρισε το κεφάλι Της και σήκωσε το χέρι Της και με κοίταξε με τα μεγάλα μάτια Της και σήκωσε το χέρι Της και μ' ευλόγησε. Εγώ έχασα τη φωνή μου, κόπηκαν τα πόδια μου και με δυσκολία επαναλάμβανα συνεχώς «επάκουσον ημών ο Θεός, «επάκουσον ημών ο Θεός...». όλο το ίδιο. Ο Θεός γνωρίζει πως τελείωσα τη δέηση και συνέχισα την πομπή.

Η Παναγία, παιδί μου, είναι ζωντανή πάνω στην αγία εικόνα Της, το είδα με τα μάτια μου».

«Ένας σύγχρονος Άγιος - Ο Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης)», της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ

ΛΟΓΟΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Γράφει ο Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας

Η μεγάλη γιορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας δίνει την αφορμή να θυμηθούμε τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: «Ου πιστεύεις ότι εγώ εν τω πατρί και ο πατήρ εν εμοί εστι; τα ρήματα α εγώ λαλώ υμίν, απ' εμαυτού ου λαλώ. ο δε πατήρ ο εν εμοί μένων αυτός ποιεί τα έργα. Πιστεύετε μοι ότι εγώ εν τω πατρί και ο πατήρ εν εμοί. ει δε μη, διά τα έργα αυτά πιστεύετε μοι» (Ιωάν. 14, 10-11).

Μεγάλα και αμέτρητα ήταν τα θαύματα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: με ένα μόνο λόγο του ανέστησε την κόρη του Ιαείρου, του αρχισυναγώγου, τον γιο της χήρας της Ναϊν, ακόμα και τον Λάζαρο, ο οποίος ήταν στον τάφο τέσσερεις ολόκληρες ημέρες. Με ένα λόγο του μόνο επιτίμησε τους ανέμους και τα κύματα της λίμνης Γεννησαρέτ και έγινε απόλυτη γαλήνη. Με πέντε ψωμιά και δύο ψάρια χόρτασε πέντε χιλιάδες ανθρώπους, χωρίς γυναίκες και παιδιά, και με τέσσερα ψωμιά τέσσερεις χιλιάδες.

Ας θυμηθούμε πως κάθε μέρα θεράπευε τους ασθενείς, γιατρεύοντας κάθε είδους ασθένεια, έδιωχνε τα πονηρά πνεύματα από τους δαιμονιζομένους. Πως ξαναέδινε την όραση στους τυφλούς και την ακοή στους κουφούς με ένα μόνο άγγιγμά του. Δεν φτάνουν αυτά;

Όλα αυτά όμως δεν ήταν αρκετά για τους ανθρώπους οι οποίοι τον ζήλευαν, για τους ανθρώπους για τους οποίους ο μέγας προφήτης Ησαΐας είπε:

«Ακοή ακούσετε και ου συνήτε, και βλέποντες βλέπετε και ου μη ιδήτε. επαχύνθη γαρ η καρδιά του λαού τούτου, και τοις ωσί βαρέως ήκουσαν, και τους οφθαλμούς αυτών εκάμμυσαν, μήποτε ιδωσι τοις οφθαλμοίς και τοις ωσίν ακούσωσι και τη καρδιά συνώσι και επιστρέψωσι, και ιάσονται αυτούς» (Ματθ. 13, 14-15).

Σε όλα αυτά, τα οποία όμως δεν ήταν αρκετά για τους βαρβάρους ανθρώπους και με τα συσκοτισμένα μάτια, πρόσθεσε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός το μέγα θαύμα της Μεταμορφώσεώς Του στο όρος Θαβώρ. Σ' αυτόν, που έλαμψε με ένα εκθαμβωτικό θείο φως, εμφανίστηκαν οι προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης, ο Μωυσής και ο Ηλίας και προσκύνησαν τον δημιουργό του νόμου. Με φόβο και τρόμο έβλεπαν το θαυμαστό αυτό θέαμα οι εκλεκτοί απόστολοι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης. Και μετά από τη νεφέλη, που τους σκέπασε, ακούστηκε η φωνή του Θεού: «Ούτος εστιν ο Υιός μου ο αγαπητός, εν ω ευδόκησα. αυτού ακούετε» (Ματθ. 17, 5).

Οι άγιοι απόστολοι κήρυξαν σ' όλο τον κόσμο, ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είναι «αληθώς, του Πατρός το απαύγασμα».

Ο κόσμος ολόκληρος, όταν το άκουσε, θα έπρεπε να γονατίσει μπροστά στον Κύριο Ιησού Χριστό και να προσκυνήσει τον Αληθινό Υιό του Θεού.

Θα έπρεπε η εμφάνιση στο Θαβώρ των δύο πιο μεγάλων προφητών της Παλαιάς Διαθήκης και η προσκύνηση του Κυρίου Ιησού Χριστού κατά την μεταμόρφωσή του, να κλείσει για πάντα τα βδελυρά χείλη των γραμματέων και των φαρισαίων, οι οποίοι μισούσαν τον Κύριο Ιησού και τον θεωρούσαν παραβάτη του νόμου του Μωυσή. Αλλά και μέχρι σήμερα δεν πιστεύουν οι Εβραίοι ότι Αυτός είναι ο Μεσσίας.

Όχι μόνο οι Εβραίοι δεν τον πιστεύουν, αλλά και για πολλούς χριστιανούς όλο και περισσότερο θαμπώνει το θείο φως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Ακόμα μικρότερο γίνεται το μικρό ποίμνιο του Χριστού για το οποίο το θείο φως του Χριστού λάμπει με την ίδια δύναμη με την οποία έλαμψε στους αποστόλους Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη τότε στο όρος Θαβώρ.

Όμως να μην απελπιζόμαστε, επειδή ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είπε: «Μη φοβού το μικρόν ποίμνιον. ότι ευδόκησεν ο πατήρ υμών δούναι υμίν την βασιλείαν» (Λκ. 12, 32).

Η απιστία μεταξύ των λαών έλαβε ανησυχητικές διαστάσεις και το φως του Χριστού επισκιάστηκε από το σκοτεινό νέφος της αθεΐας. Σήμερα πιο συχνά από ποτέ ενθυμούμαστε το φοβερό λόγο του Χριστού: «Πλην ο Υιός του ανθρώπου ελθών άρα ευρήσει την πίστιν επί της γης;» (Λκ. 18, 8).

Να μην απελπιζόμαστε όμως, επειδή Εκείνος, λέγοντας για τα σημεία της δευτέρας παρουσίας του, είπε: «Αρχομένων δε τούτων γίνεσθαι ανακύψατε και επάρατε τας κεφάλας υμών, διότι εγγίζει η απολύτρωσις υμών» (Λκ. 21, 28).

Να είναι, λοιπόν, η ζωή σας τέτοια ώστε την φοβερή ημέρα της Κρίσεως να μπορέσουμε να σηκώσουμε το κεφάλι μας και όχι να το σκύψουμε βαθειά απελπισμένοι. Αμήν.